

amb l'Ajuntament de València ultimant els tràmits (*remors*) necessaris perquè puga estar col·locat, i a més, en una zona privilegiada, en una zona a on estarà el nou conservatori superior de música, estarà la Torre de la Música, i, al costat, està la Ciutat de la Justícia.

És a dir, serà el que és la demostració de l'obra del Partit Popular ací a la Comunitat Valenciana, que tots són obres magnífiques i singulars. I això és el que a vosté li assenta molt malament. Però està pressupostada en CIEGSA, té els fons corresponents i està pendent únicament de tràmits de solars que –com vosté sap– de vegades són complexos i lents. (*Remors*) Però es farà. Naturalment.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Per a formular la seua pregunta, té la paraula la síndic del Grup Compromís, il·lustre senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Bon dia, senyories.

Senyor Camps, si té vosté l'amabilitat de contestar-me a la següent pregunta: quines mesures ha adoptat o pensar adoptar el Consell en matèria fiscal per reduir els efectes de la crisi econòmica i financera que ens assola?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Per a contestar, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, presidenta.

Senyories.

Al llarg d'estos anys, senyora portaveu, s'han fet deduccions diverses a la Comunitat Valenciana que han ficat el nostre territori com una de les comunitats autònomes amb menys pressió fiscal de tot Espanya, amb menys pressió fiscal de totes les comunitats autònomes d'Espanya.

Hi ha una nova reducció que té directa relació amb la pujada dels interessos de les hipoteques dels valencians, que va a beneficiar més de mig milió de valencians i que, a més, l'estalvi serà de vora 50 milions d'euros. Es destinarà, sobretot, a joves i també a persones amb baixes rendes, mitjanes i baixes rendes.

En definitiva, una mesura més que es fica dins de la línia del que ha sigut l'estalvi per als valencians de la pressió fiscal i que ha donat menys pressió fiscal i més ingressos tributaris, perquè estem per damunt de la mitjana nacional, perquè l'economia es dinamitza i perquè dona possibilitats a les famílies valencianes, als joves, a totes les persones, a tindre més capacitat de funcionament diari i quotidià.

Esta és la gran diferència respecte d'altres visions polítiques. Mosatros rebaixem els impostos per a animar l'economia i fer més pròspera la nostra terra.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Per al torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president.

Gràcies per la seua exigua resposta. Però jo vaig a recordar-li una altra vegada en quina situació ens trobem, en quin moment de la crisi ens trobem.

A l'octubre de 2006, vosté es jactava de ser un creador d'ocupació, vosté s'apuntava les xifres de bonança econòmica, vosté presumia de ser una comunitat líder en creació d'ocupació. Des d'aleshores que vosté es jactava d'això, fins a hui, a la nostra comunitat la desocupació ha crescut en 123.891 persones, dades del Servef –per si ho pregunta després el senyor vicepresident–. Un 66%, que se diu prompte.

En l'últim més, des de l'última vegada que jo li vaig donar esta xifra, des de setembre a octubre, l'atur ha crescut en 16.649 persones, 16.649 persones en un sol mes. I creixent. 123.891 persones en dos anys. 16.649 persones en un mes. Quede's vosté amb esta xifra. I mentrestant, el president? El president (*inintel·ligible*)... en Mundo Ilusión, en el país de les meravelles.

Està vosté tan obsessionat per liderar-ho tot, està vosté tan encisat d'haver-se conegut, que no se n'adona que està sent líder, però el líders de les pitjors xifres d'Espanya; líder en destrucció d'ocupació, líder en la pitjor sanitat, líder en fracàs escolar, líder en la poca qualitat de vida de valencians i valencianes –enhorabona!, president, per ser tan líder–; líder en atur, bé, llevat dels fills dels consellers. Ahí són vostés una bona agència de col·locació. I no sé si això és una gosadia matinerà, és una gosadia vespertina o simplement és una gosadia amb nocturnitat.

I ara, quan toca prendre mesures, per una crisi creada per les injustícies del sistema, vosté seguix fent discurs en volta de governar i buscar solucions a la crisi. Hem passat del lliure mercat, del qual vostés són tan defensors, a la lliure avarícia, i quan l'avarícia d'uns pocs fa trontollar el sistema, aleshores la solució són injeccions de diners públics, de diners de tots els ciutadans i ciutadanes en la banca de l'avarícia, injeccions de diners sense contraprestacions, injeccions de diners dels que no han sigut els grans beneficiaris d'estos anys de bonança. Ara les grans empreses toquen a la porta dels poders públics i diuen: «Demanem diners». Quan guanyaven diners a manta no tocaven a la porta per a dir: «A vore de quina manera podem contribuir al benestar general».

I davant esta tessitura les receptes són les de sempre. L'eixida de la crisi la paguen els treballadors i treballadores: acomiadaments, contenció salarial, expedientes de regulació d'ocupació. Receptes velles i injustes, que nosaltres no compartim.

Ahir, nosaltres vàrem presentar ací 61 mesures. Vosté sempre ens demana propostes, vosté no estava –com és habitual–, jo li ho conte: el seu grup parlamentari les va rebutjar.

Vosté ens ven ara a bombo i platerets la reducció de l'IRPF en el tema de les hipoteques, que és l'única cosa que vosté m'ha contestat. Sap vosté de mitjana què suposa eixa reducció? 90 euros a l'any per contribuent, 7,5 euros al mes, 24 cèntims al dia. Vosté creu seriosament que això pot pal·liar la crisi, les butxaques dels valencians i valencianes, 7,5 euros al mes? Vosté s'ho creu això? Ni parlar dels 4.200 euros, eixos que vosté va prometre, quan se va implementar els 2.500 euros per naixement de fill, que ningú sap ni com ni qui els pot cobrar. Doncs, bé, eixos 7,5 euros al mes són més ridículs encara que els 400 del president Zapatero. Això sí, s'han afanyat en eliminar l'impost de successions i donacions o en demanar la desaparició de l'impost sobre patri-

moni, qüestions que només beneficien les rendes més altes, no les més baixes.

Nosaltres proposem altres coses: reduccions en funció de la renda, que es tinga en compte la renda en els impostos municipals, que es graven les grans fortunes i els moviments especulatiu, que es faça una política de control de preus, que es prime l'impost directe sobre l'indirecte que el paguem tots, independentment del que guanyem. Els 200 milions que vostés volen injectar en la xicoteta i mitjana empresa encara no han explicat a qui van a anar, com arribaran a les famílies, com als autònoms, com a la xicoteta empresa... No ho sabem, segurament aniran a pal·liar els problemes de les entitats financeres.

Mire, vosté, senyor Camps, ja que vosté sembla que no està per la labor de governar, que no està per la labor d'aprovar mesures contra la crisi, ja que sembla que les persones no són la seua prioritat, encara que vosté ve ací a dir que les inversions van encarades a les persones, faça'ns un favor a tots; com vosté és tan amic del senyor Fabra, per favor, pregunte-li quin número de la loteria nacional jugarà en el pròxim sorteig de Nadal. Pregunte-li-ho perquè, com té tanta sort, a la millor la resta també podem comprar eixe número, perquè sembla ser que, naturalment, l'única manera que tenim els valencians i valencians d'eixir de la crisi és que en Nadal ens toque la loteria, perquè del seu govern no ens toca res.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Per al torn de rèplica, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Señora portavoz, algunas consideraciones.

Ha dicho usted «avaricia». ¡Oiga!, avaricia es lo que han hecho ustedes, que se fueron detrás de una señora, que era la líder del grupo, y la han tirado del grupo. Eso es avaricia. (*Aplaudiments*) ¡Hombre! Eso es avaricia.

Segunda consideración. No entiendo por qué a su discurso aplauden los escaños socialistas, porque el escaño socialista, en principio, tiene vocación de gobernar. Y aplaudir su discurso es no tener vocación de gobernar. (*Aplaudiments*)

Tercera consideración. Si usted me divide la deducción por los cinco millones de valencianos o los 50 millones de españoles o los 6.000 millones de ciudadanos en el planeta Tierra, obviamente, al final, usted está tirando por tierra la deducción. No es justo. Usted tiene que dividirlo por los 500.000 valencianos que están teniendo su préstamo a los que les sube el euríbor. ¿O se va a ir al 60% de esos 500.000 valencianos que son jóvenes a decirles: «No quiero esa deducción»? (*Aplaudiments*) ¡Claro! Dividido por cinco millones.

Estamos hablando de una deducción que deja en los bolsillos de las familias que pagan sus préstamos, jóvenes y rentas medias y bajas, 50 millones de euros al año, 50 millones de euros al año, que si sumamos a la supresión del impuesto de donaciones, a la supresión del impuesto del patrimonio y a las deducciones de los tramos de IRPF en nuestra comunidad, estamos hablando de una deducción que ronda los 2.000 millones de euros en esta comunidad para las clases medias y clases bajas (*aplaudiments*), deducciones fiscales. Que usted esto se lo tome de forma frívola

puedo llegar a entenderlo, pero que los socialistas le aplaudan, no lo entiendo.

Y, en definitiva, señora Oltra, me da la sensación de que ha traído el discurso de hace 15 días, el mismo, porque de la deducción usted habla en un corta y pega en una parte determinada del discurso, pero me ha dicho lo mismo que hace 15 días y hace 21 días. Y todos los jueves –por cierto– yo estoy aquí, cuando corresponde que es la sesión de control al gobierno de La Generalitat, a la que no falto, entre otras cosas, porque vengo porque corresponde, por responsabilidad, por contestarles a ustedes y porque este gobierno todos los días da cuentas al pueblo al que sirve: a la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, president, jo crec que està molt clar el que diu *The Economist*: «*The party is over*.» (*Des de l'escó un diputat diu: «Es un maleducado.»*) (*Remors*)

La senyora presidenta:

Por favor, señores diputados, les rogaría que mantuvieran silencio. (*Veus*)

Señores diputados, les rogaría que las conversaciones entre ustedes las dejaran para fuera del hemiciclo y por respeto dejaran intervenir a un compañero suyo, como es el señor Morera.

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Gràcies, presidenta.

President, segons *The Economist*: «*The party is over*», que traduït en la genuïna llengua valenciana del senyor Maluenda és: la festa s'ha acabat. (*Rialles*)

El dispendi del seu govern ens ha portat a una situació molt difícil, i algú ha de pagar les factures. I la factura, per a pagar-la, ens hem de rascar la butxaca i el seu govern ens deixa una herència de 14.000 milions de deute.

Està l'economia valenciana preparada per a afrontar la greu crisi econòmica que tenim damunt? Anem a fer possible la plena ocupació, com va ser la seua promesa electoral? Tenim una desocupació superior a 300.000 valencians i valencianes. I amb un pressupost –que estudiarem– del 86% de despesa corrent, com anem a afrontar la crisi econòmica?

Per cert, va vosté a suprimir el cèntim sanitari que a la nostra comunitat és de 24 cèntims, és a dir, per cada 1.000 euros de despesa en gasolina se paguen 24? Va vosté a suprimir eixa situació? O només va a beneficiar amb 1.900 milions d'euros de supressió d'impostos a les rendes més altes?

Faça un compromís, anuncie que va a suprimir el gravamen en la gasolina que, per altra banda, és il·legal, com ha reconegut la Unió Europea.

La senyora presidenta:

Per a contestar, té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda i vicepresident del Consell.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señora presidenta.

Señor Morera, hemos pasado de la osadía matinal socialista al casi esperpento matinal de su grupo. No, es que en otras mañanas he tenido la ocasión de decirle que no sabía lo que me preguntaba, pero en ésta sigo sin saber lo que me pregunta y además dice que nos comprometamos a un anuncio que usted pide que hagamos en esta cámara respecto de una cuestión. Y hemos pasado del turno de preguntas al turno ya del anuncio que le pide usted que haga..., que, por cierto, al grupo mayoritario de este gobierno, que fuimos los que hemos ganado las elecciones.

Como faltan tantas cosas en esta comunidad, que decía su portavoz, crecen los parados, la educación está peor, la sanidad también, y de repente se olvidan de que, por todo eso que está tan mal, los valencianos nos votaron a nosotros mayoritariamente y a ustedes les pusieron donde están ahora en estos momentos.

Pero ya que usted ha sacado –y me quedo con la última parte de su intervención– la cuestión del céntimo sanitario y las cuentas públicas valencianas, le quiero recordar que ese céntimo sanitario fue puesto en un programa de estabilidad porque así lo obligó el gobierno socialista y el señor Pedro Solbes para que se aprobara ese programa de estabilidad; que así lo hicimos un gobierno responsable, como fue éste, para que ese programa de estabilidad estuviera aprobado; que con ese programa de estabilidad hemos cumplido y, en cuanto se revise el modelo actual de financiación y se reconozcan los 5 millones de valencianos, no se preocupe que desaparecerá ese céntimo sanitario.

La senyora presidenta:

Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Señor president, vosté diu «mismo discurso»; *mismo discurso para un mismo desgobierno*, diría yo. La diferencia entre fa 15 dies i avui és que tenim 8.000 aturats més al País Valencià. No sé si s'enrecorda vosté d'això. Però sí que ha canviat la situació, i per això també volem un mateix discurs per a un mateix desgovern.

Però parlem de les seues grans mesures, d'aquestes que desgraven en els quatre trams de l'IRPF, que suposen 34,4 milions d'euros, que se tanca en la font de finançament per als pressupostos de 2009.

Vosté em pot reconèixer avui i li pot reconèixer a tots els valencians i valencianes que la seua gran aposta en mesures fiscals i en deduccions fiscals suposa per a la butxaca, d'1,7 milions d'euros, un café amb llet al mes. La seva gran mesura fiscal suposa 1,5 euros al mes per a cada valencià que es veja beneficiat.

Pot reconèixer açò? Pot reconèixer que per a les grans fortunes vosté proposa 15.000 euros de deduccions? Vosté pot reconèixer aquestes xifres avui i fer-ho saber també a tots els valencians i les valencianes a qui vosté se dirigix? La seva gran mesura fiscal, 1,5 euros. Un café amb llet al mes per als valencians. 15.000 euros per a les grans fortunes, senyor... *(La senyora presidenta desconnecta el micròfon de la trona)*

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Mollà.
Para contestar, tiene la palabra...

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Señorías.

Señora Oltra, cuando ha dicho lo del esperpento... ¡Ay, perdón! Señora Mollà. Perdone, señora Mollà. No, es que con lo de las grandes fortunas igual... *(Rialles)* Lo del esperpento, señoría, creo que lo había dicho muy bien al principio de mi intervención.

Mire, ha sido un gobierno socialista el que ha quitado los límites que nosotros pusimos aquí para la eliminación del impuesto de patrimonio. Y cuando se elimine el impuesto de patrimonio será para todos, incluidas las grandes fortunas, porque así lo ha decidido el señor Solbes y el gobierno socialista. Aquí empezamos a eliminar ese impuesto con un límite para los patrimonios más altos.

Pero... *(Remors)* Y voy por lo del café, y no quiero que se me acabe el tiempo sin decírselo. Para un joven soltero, o para dos jóvenes de 30 años casados o para una familia con dos hijos la deducción que hemos puesto en marcha es superior siempre a 275 euros al año. A su señoría a lo mejor, por lo de grandes fortunas, eso le parece poco. *(Remors)* A los jóvenes valencianos que están pagando en estos momentos una hipoteca sobre su vivienda, estoy seguro que 275 euros les parece una cantidad más que razonable porque ha tomado una decisión este gobierno para que así sea.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Muy bien. Señores diputados, les informo que, antes de continuar con el pleno, inmediatamente se termine el mismo, habrá Mesa de Les Corts y a los treinta minutos, después de finalizar la mesa, tendremos Junta de Síndicos.

Continuamos con el pleno.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la declaració de sobreexplotació de l'aqüífer de la Manxa oriental**La senyora presidenta:**

Presen en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la declaració de sobreexplotació de l'aqüífer de la Manxa oriental, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís.

Per a la seua presentació i defensa, té la paraula... *(Pausa)*

Señores diputados, les rogaría, por respeto a sus compañeros, que las conversaciones las mantuvieran, y los saludos, fuera del hemiciclo para poder continuar con este pleno. ¿Si son ustedes tan amables?

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

El sentit de la proposició no de llei que du el nostre grup és una mesura que crec que tota la cambra podem compartir. És una proposició que té una idea de buscar una aigua clara i neta davant el debat que sobre l'aigua moltes vegades ha sigut brut i putrefacte a la nostra comunitat, al nostre país.